

Sfânta Scriptură ne oferă exemple clare de oameni care au dat dovadă de însușiri precum bunătatea, mila, dragostea față de Dumnezeu și față de semenii.

Regele David, deși uns rege de proorocul Samuel, nu a fost recunoscut conducător de toate semințiile lui Israel decât după cucerirea Ierusalimului. Aici și-a construit reședința, numind-o cetatea Sion, cunoscută mai târziu sub numele de "cetatea lui David". Israelul nu a cunoscut niciodată o asemenea strălucire ca în vremea lui.

David nu voia să facă din Ierusalim doar o capitală politică și culturală, ci una religioasă. De aceea a adus aici Chivotul Legii, locul de păstrare a Tablelor Legii. Apoi David s-a gândit să construiască un templu neînchipuit de frumos, o casă pentru Domnul. Templul a fost finalizat abia în vremea fiului său, regele Solomon.

David s-a remarcat prin calități precum credința, curajul, simțul artistic, smerenia.

David a compus 150 de psalmi: unii de pocăință, în care își plânge greșelile tinereții, alții de preamărire a lui Dumnezeu și de mulțumire pentru binefacerile Sale, alții în care cântă istoria poporului evreu, așa cum s-a transmis din generație în generație. Astăzi, psalmii sunt păstrați în cartea numită Psaltire.

Regele Solomon, fiul lui David, a fost cel care i-a urmat la tron tatălui său. Lui I s-a arătat Dumnezeu în vis, oferindu-i posibilitatea de a cere ceea ce dorește. Solomon a mulțumit pentru binefacerile primite și nu a cerut decât "mintă pricepută, ca să deosebească binele de rău". El a considerat înțelepciunea ca fiind cea mai prețioasă comoară. Lui Dumnezeu i-a plăcut mult răspunsul lui Solomon, pentru că nu a cerut bogății, ci dorea să fie bun. De aceea, i-a dăruit pe lângă înțelepciune și avuții, mărirea și multe zile. El a primit și darul scrierii. Cartea "Pildele lui Solomon", cuprinsă în Vechiul Testament, oferă sfaturi și reguli de conduită.

Solomon nu a mărit regatul, primit ca moștenire de la tatăl său, însă în timpul domniei lui, țara s-a bucurat de îndelungă pace. El a împlinit visul tatălui său de a înălța Templul din Ierusalim, care a devenit centrul vieții religioase a poporului evreu.

Sfințirea templului a fost un mare eveniment în istoria lui Israel. Când preoții au ieșit din lăcașul sfânt, un nor a umplut Templul, semn că slava Domnului umpluse casa cea zidită de oameni.

Regele Solomon și-a folosit toate calitățile cu care l-a înzestrat Dumnezeu pentru a-I sluji Lui.

Exerciții

1. Găsește două calități comune și două distincte ale regilor David și Solomon.

.....

.....

.....

.....

.....

2. Citește doi dintre psalmii următori: 3, 23, 102, 142, 144 și notează mesajul pe care îl transmite sufletului.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. Completează spațiile punctate cu cuvintele din lista de termeni:

Solomon a fost cel mai rege al evreilor.

De la Dumnezeu, Solomon nu a vrut bogății, ci doar

La Solomon veneau regi și ca să-i ceară sfatul.

Solomon a înălțat în Ierusalim un spre
lui Dumnezeu.

În Sfânta Scriptură avem și
..... scrise de Solomon.

*Listă de termeni: (învățăături, Templu, proverbe, înțelepciune, învățați,
înțelept, lauda, cuvinte de învățătură)*

4. Alcătuiți o compunere în care să povestiți un moment din viața voastră, când ați dat dovadă de înțelepciune .

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
5. Povestiți, în câteva cuvinte, cum era regele Solomon.
.....
.....

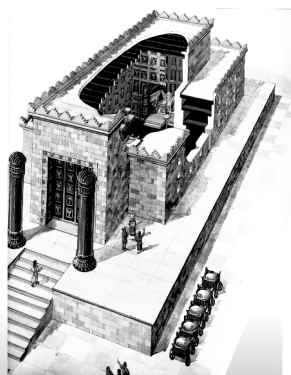
6. Împreună cu profesorul de religie, citiți din „Pildele lui Solomon” câteva învățături și notați în caiete trei dintre ele, care v-au plăcut mai mult.
.....
.....
.....
.....

7. Caută pe internet informații despre Templul lui Solomon. Găsește asemănări între acest templu și bisericile de astăzi. Notează aceste asemănări.
.....
.....
.....
.....
.....

Lectură

Dreptatea lui Solomon

Odată, au venit la Solomon două femei pentru judecată. Amândouă născuseră de curând câte un fiu. Unul dintre sugari murise în timpul nopții, iar cele două femei, care locuiau împreună, se certau acum pentru copilul rămas în viață. Fiecare susținea că este mama acelui copil. Bineînțeles, copilul era al uneia dintre ele. Fiecare trăgea de copil ca să arate că este fiul ei. Atunci a zis Solomon:

- Dați-mi o sabie. Și i s-a adus sabia.
- Tăiați în două copilul cel viu, spuse regele, și dați fiecareia câte o jumătate.
- Și a răspuns femeia al cărei fiu era cu adevărat:
- Rogu-mă, domnul meu, dați-i ei acest prunc viu și nu-l omorâți!

Iar cealaltă a zis:

- Ca să nu fie nici al meu, nici al ei, tăiați-l!

Atunci Solomon a spus:

– Dați acesteia dintâi copilul cel viu, pentru că aceasta este mama lui. Pe ea o doare inima pentru copil, iar pe cealaltă, luați-o și o pedepsiți.

Și a auzit tot Israelul de dreptatea regelui Solomon și toată lumea s-a minunat de înțelepciunea cu care a fost împărțită dreptatea celor două femei.